

ÉLJÜK az IGÉT !

ÉLETIGE: 2009. j a n u á r hóban : (Zsid. 12, 2.) :

« **Emeljük tekintetünket a hit szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra, aki a rá váró öröm helyett elszenvedte a keresztet, nem törődött a gyalázattal, és most az Isten trónjának jobbán ül.** »

Tematizálás. - Kedves Nővéreim és Fivéreim az Úr Jézus Krisztusban ! Általános tapasztalat, nemhívó is tapasztalhatja, amit Pál apostol így fogalmaz meg : »Az egész teremtett világ, a természet - vajúdik, s várja Isten fiainak kinyilvánulását. »(Róm.6,8.) - A természettel együtt az ember is csak óhajtozik, sóhajtozik, s minden óhajtó mondata így kezdődik : Ó bárcsak ! Ó, bárcsak valami szépnek lehetné(n)k részesei. Ó bárcsak egészen be tudná tölteni valami az életünket ! – Az Isten nélkül élő ember is sóhajtozik, de Ő önmagára tekint, s Isten nélkül akar boldog lenni.Úgy gondolja, hogy minden csak jó a tervezésen, s szervezésen múlik. Ez az ő egyetlen gondolata, a lázadás gondolata, mondván : »Megmutatom, hogy itt Istenre nincs szükség ! » Kizárólag önmagára épít. Az Urat nem veszi számba, számításba, mert szerinte Ő nem tényező :Nem oszt, nem szoroz. A Zsoltáros is ezt erősíti meg: »az istentelen semmibe veszi az Urat. » (10, 3.) Isten megvetése, semmibevétele, ez korunk minden gonosztettének foglalatja. – De maradt még néhány ember, akik nem osztják ezt a véleményt : Mi. - Mi nem önmagukra tekintünk, nem önmagukból indulunk ki, s elsősorban nem önmagunkra számítunk. A mi számításunkban mint döntő és meghatározó tényező a mindenség Szerzője :Isten. Ezzel egy természetfölötti érzéket nyerünk, melynek neve : a hit. Ehhez kapcsolódik még a remény és a szeretet is. Ezért mindenestül a hit Szerzőjére tekinünk, s Őt tartjuk állandóan szemünk előtt. Személyesség hatja át világképünket, s az a mélységes tudat, hogy van fölöttünk egy Személyes Örök Jóság. Erre biztat az ige is : « Emeljük tekintetünket a hit szerzőjére és bevégzőjére, Jézusra,» (Zsid.12,2.) Azután még azokra a hithősökre is tekintünk, akiknek életét ugyanez a lelki beállítottság jellemezte. Felismerjük a hithősök életében Isten csodálatos munkálkodását, akik példának szolgálnak nekünk. Ahogy Szent Pál írja : »Ezért mi, akiket a tanúknak ilyen felhője övez, váljunk szabaddá minden teheről, különösen a bűntől, amely behálóz minket, és fussuk meg kitartással az előttünk levő pályát. » (Zsid.12,1) Ettől hangos a Biblia. Telve tanúságtétellel, de főleg a Zsid.lev.11.fejezete. A sok példa meggyőz minket arról, hogy a jövőkép formálásához létezik fölöttünk egy jóságos Valaki. S ekkor így fohászkodunk : „Uram, most fölemeltem tekintetemet és rád szegeztem a szememet... ». Ebből következik a

Téma. - Egy felkiáltással , jelszóval foglalhatnám össze a fenti felismerésből fakadó következtetést * : **Hát rajta.... !** - Ha ilyen nagyszerű ígéretek birtokában vagyunk, akkor vegyük fel a párbajkesztyűt és vívjuk meg a hitnek jó harcát ! Tudván azt, hogy fáradozásunk az Úrban nem hiábavaló. Akkor igen sok tennivalónk van : 1.Emeljük tekintetünket hitünk Szerzőjére, aki a »rá váró öröm helyett elszenvedte a keresztet, nem törődött a gyalázattal, és most az Isten trónjának jobbán ül. » Ne futamodjunk meg a küzdőtétről, hanem vegyük számba a legkülönbözőbb megpróbáltatásokat. Ne hagyjuk ott Vezérünket a kereszten, hanem « haljunk meg vele együtt ».Ha vele együtt szenvedünk, akkor vele együtt fogunk megdicsőülni is. S így kapjuk a biztatást is : „Csak álljatok szilárdan és rendületlenül a hitben, és ne tántorodjatok el az evangéliumi reménytől, amelyről hallottatok » (Kol.1,23.) Az Úrral való sorsközösség-vállalás megszilárdít minket az evangéliumi reménységben. - Ez a világ elmúlik, de mi megmenekülünk ; amint Jerikó is összeomlott, de a parázna Ráháb megmenekült, mert befogadta a kémeket. A kémek az isteni tervet közölték, ami bekövetkezett. Mi befogadtuk az életünkbe Jézust, s elrejtettük életünkbe Őt, aki Isten világtervét s Országát közölte velünk és elhelyezte bennünk. Nem is maradt kétségünk afelől, hogy minden ígérete beteljesedik. bekövetkezik. 2.Váljunk szabaddá minden teheről, főleg a bűntehertől. Ezért teremjük meg a bűnbánat méltó gyümölcseit. De fontos, hogy ne a jelenvalóknak éljünk. Figyelmünk súlypontja mutasson túl a látható és belátható (értelemmel) dolgokon. Ne úgy éljünk, mint a pogányok, akik hiábavalóságokon járatták az eszüket, akik csak ebben a világban reménykednek. Még Krisztusról sem gondolkodhatunk emberi módon. Nem élhetünk mindenestül a jelennek. Ezért « aki vásárol mintha nem is vásárolna »..., aki tevékenykedik, mintha nem is tevékedne - mert elmúlik e világ, de az Úr Igéje, Ígérete, Országá, s Dicsősége mindörökké megmarad ! « Azt mondom tehát, testvérek: Az idő rövid, azért akinek van felesége, éljen úgy, mintha nem volna, aki sír, mintha nem sírna, aki örül, mintha nem örülne, aki vásárol, mintha meg sem tartaná » (I.Kor.7,29-30). Szükség van tehát egy szent könnyelműségre, szent lazaságra ; olyan iszonyatos komolyan nem szabad semmit sem venni. Hisz gyermekek vagyunk, s tudjuk, hogy van felettünk a Felettesünk, a Szülőnk, a Gondviselő Atya. Nem a gyerek irányítja a háztartást, az a Szülők dolga. A gyerek felnéz, bízik és remél. Ebből táplálkozik a mi reményünk is. 3.Fussuk meg a pályát, s ne

törődjünk a gyalázattal : Vagyis ne ragadjunk bele ebbe az életbe, mely hemzseg a sokrétű gyalázattól. Oda se rántsunk a megpróbáltatásoknak, vegyük olybá', hogy ennek meg kell előbb történnie, de nem halunk bele, mert túlélünk mi minden világösszeomlást. Amint Urunk is túlélte a legszörnyűbb tortúrákat és borzalmakat. Élünk szegénységben, ne ragaszkodjunk, ne tapadjunk (szenvedélyesen) semmihez-senkihez), csak az Úrhoz. Halld, választott nép : Ő az egyetlen, s nincs senki más rajta kívül. « Halld, Izrael! Az Úr, a mi Istenünk az egyetlen Úr! » (II.Törv. 6,4.) Őbenne van a mi jövőképünk. Benne a teljesség, a végkielégítés, s a végkielégülés. Jézus lakzira hív minket : Ez reményünk alapja: Készülünk rá, azután várjuk, sürgetjük és reméljük, hogy meghívásunknak eleget tudjunk tenni. Már szinte halljuk halkán, majd egyre erősebben az Ő lakomájának zenéjét. Valami készülöben van : Nem érzed ? Hát annyira érzéketlen lettél, te mai ember ?! Egy mobiltelefon, mint találmány, annyira önteltté tett, hogy ezzel lenézed az ókorból származó 2000 éves hit minden kincsét, mint mesebeszédet, és kidobod ezzel életed értelmét célját és reményét ?! Ezért a játékszerért ? Ilyen könnyen levehet a lábadról téged az ördög ?! Mi viszont – bár sóvárgunk, de valamit érzünk lógni a levegőben, s a zsoltáros szavaival élve : »az ő keneteinek illata után futunk. » Engedd inkább a szívedre hatni ennek a felfoghatatlan eljövendő gyönyörűségnek minden hatását. Mi nem a mának élünk, mi a jövő emberei vagyunk. A jövő pedig Isten kezében van, s bár annak kulcsa az Ő kezében van, a kulcslyukon mégis megengedi, hogy bekukucskáljanak az Ő gyermekei..

Akció-program. - Jó-jó, - mondhatnád ellenvetésként, de ma itt kell élnünk. S nem menekülhetünk álomvilágba, mert nekünk élelem, tüzelő, iskola, kórház, jogrend, nyugodt élet kell...stb. Akkor passzivitásba menekülünk, sodortassuk magunkat az eseményekkel, ne csináljunk semmit, várjuk azt, hogy egy állítólagos Isten majd nekünk mindent készre csinál ?! Gyerekeink vannak, sokrétű felelősségünk van - önmagunkért is, egymásért is. Ez volna a megoldás ?! Nézni az eget, s várakozni a jószerencsére ?! - - - Nos a válasz: Isten mindezt elvárja tőled ! Elvárja, hogy intézkedj, vesződj, próbálkozz : Ez a kötelességed ! S jaj neked, ha nem teszed a kötelességedet. De ha mindent megtettél, akkor is tudd meg : Csak « haszontalan szolga vagy, azt tetted, ami amúgyis kötelességed ». Az imádságod, az Úrral való kapcsolatot csak gúnyolódás lenne tiszteletadás helyett, ha tennivalóidat nem teljesítenéd a tőled telhető legjobban. – De jó tudnod : A hangsúlyt hova tedd : Ha mindent meg is teszel, s ha látszólag még előbbre is jutsz, nem tudod megoldani alapjában véve problémáidat, ha ügyességedben, elmésségedben, s a teremtményekben bízol, s a megoldást súlypontilag onnan várod. Ez a nemhívó magatartásforma. Ettől hangos a világ. - De ha mindent megtettél, ami tőled telik, ugyanakkor azt súlytalanná tudod tenni - jelentőségét, eredményét tekintve - s minden nyüzsgésedet csak egy hitelesítő kártyának tartod, hogy az Úr szoba állhasson veled - akkor mehetsz a tárgyalásra. Szemedet az Úrra emeled, s Istened meg fog segíteni. Hit nélkül nincs megoldás a jelenre, s nincs remény a jövőre nézve. De hit által jelen gondjaink is enyhülhetnek, de örökérvényű reményünk egész életünk megoldását képes garantálni. – A hithősök példája pedig csak lelkesít, s támogat minket, s napjainkban is beigazolódik, hogy a reménység nem csal meg minket a belénköntött Szentlélek által. A hívó ember alázata képessé teszi őt arra, hogy fel tudjon nézni, s meglássa a nálánál sokkalta nagyobb, intelligensebb és jóságosabb Lényt. Nagy békesség száll rá, nagy teher szakad le róla, s nem marad más dolga, mint ebben a nagyszerű Lényben bízni és remélni, szeretni és követni.

Tanúságtétel. - Egy csodálatos álomom volt egyszer. A világűrben lebegtem, mint az űrhajósok, amikor kiszállnak a kabinból és űrsétát végeznek. Rajtam nem volt űrruha, űrhajót sem éreztem a közelben, csak lebegtem, s kellemes könnyedséget éltem át. Ezután hallani kezdtem a csillagmilliók görbületében közeledni egy fehér felhőt, s abból valami fantasztikusan andalítóan szép kóruszene közeledett felém. Bennem pedig az a meggyőződés támadt, hogy jön az Úr az ő angyalaival és szentjeivel. Nem jött közelbe, a belátható űr peremén haladt végig, de a lenyűgöző dallam nyomán sírógörcs fogott el, s erre fel is ébredtem. Egy-két percig még emlékeztem a zenére, de mire lekottáztam volna, kiesett belőlem. Csak nosztalgiával tudok rá emlékezni, s csak annyit tudok mondani : Fölséges lehet az Úr és nagyon vonzó, kívánatos és ellenállhatatlanul édes. Ez után vágyakozni, ennek elérésében reménykedni, nincs nagyobb dolog ebben az életben.

Igei ima. Uram Jézus, aki élő reménységre hívtál meg minket, szabadíts meg bennünket a céltalan és kétségbeesett élettől. Bár a próbatételek olykor nagyok, add, hogy a szent reménység segítségével fölé tudjunk emelkedni zsákutcába szorult életünknek, s a reményteltjes megoldást mindig megtaláljuk Tebenned. Ámen.

A Reményt, mely nem embertől származik, kívánom egy egész, boldogreménységű Új Évre - minden kedves Növérém és Fivérém számára imádságos szeretettel :Károly, Karcsi atya, testvér.